

LBRIS

Editura NEUMA
Strada Carpați nr. 28
Dej, județul Cluj

Editor: Andrea H. Hedeș

Copertă și DTP: Gelu Iordache

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

COMȘA-CHIȘ, ANDA

Cea mai simplă formă de evadare : poezie / Anda Comșa-Chiș.

- Dej : Neuma, 2026

ISBN 978-630-357-025-9

821.135.1

Anda Comșa-Chiș

Cea mai simplă formă de evadare

Poezie

Editura
NEUMA
2026

Cuprins:

Un culoar	5
Pașii dintre pantofi și umbre	6
Despre morți	7
Peisaj din pădure	8
Ceva scârțâie	9
Animal hămesit	10
O privire	11
Durerile viselor	12
Nu sunt păsări călătoare	13
De cuvânt	14
Copilul și femeia	15
Tăieri de cuvinte	16
Cum scriu	17
Două perechi	18
E liniște	19
Aș scrie mai bine dacă aș avea un cal	20
Să bați un cui	21
Punct fără ghilotine	22
Poveste de seară	23
Cei blânzi	24
Schelete	25
Din perete	26
La spital	27
Copilăria	28
Din oglindă	29
Răbdare	30

Balamale	31
E interzis să visezi	32
De dimineață	33
Poate deseară	34
Poate fi mult mai rău	35
Alegi	36
Pământ	38
Ne vom da seama	39
Din când în când	40
Sighișoara	41
Donație	42
Nimeni nu pleacă în picioare	43
În cutia craniană	44
Uneori	45
50	46
Fiecare	47
Aerul	48
Bătăi de inimă	49
Privești în gol	50
Ce ți-aș spune	51
Zilele	53
Când ne trădează sufletul	54
Gânduri	55
Un punct al vieții	56
Nu aveam rochii	57
Jumătate plus unu	58
Cea mai simplă formă de evadare	59
N-am să te mint	60
Aș putea	61
Să vină cineva	62

Râdeam	63
Nu da vina pe mine	64
Peisaj uman	65
Luciditate	66
Plimbare prin oraș	67
Camuflare	68
Primăvara	69
Un scaun	70
Înapoi	71
Animale	72
Corpul de Control	73
Pe aici nu	74
Mi-am luat privirea	75
Tăcerea	76
Liniștea	77
Timpul	78
Iarna	79
De iarnă	80
Meditativ	81

Un culoar

Atâta poate retina să priceapă
stă agățată de marginea vederii,
dacă nu te văd,
îți găsesc mai puține defecte
și trag cu ochiul să reglez
minuta în care lacrima
va face ravagii.
E doar un culoar în ochi
prin care se caută încă
iubirea.

Pașii dintre pantofi și umbre

Încă n-am îmbătrânit
deși îngerul mă bate zilnic
cu bastonul peste fapte.
Deocamdată,
mânerul ușii deschide
oglinzi multiplicat,
pașii dintre pantofi și umbre
nu se mai împacă.
Limita e clară:
nu mă mai trag de șireturi,
ele oricum se subțiază,
eu oricum mă imit,
iar sângele pompează
tot mai multe preocupări
inutile pentru nemoarte.

Despre morți

Adevărații morți
sunt cei care au trăit mințind
în mlaștinile învinovățirii,
se calcă peste morții vii
cu tălpile curate,
mi-e milă și mi-e ciudă
și am mereu o întrebare:
ceilalți de ce nu-și ridică picioarele,
să capete mântuire
să li se adauge extensii
în vasele de sânge
pentru a mitui dumnezeirea?

Peisaj din pădure

Copacii își simt ghilotina după umbre
Lumina aruncă semne de întrebare
Încearcă să se lepede
Se rupe liniștea în fâșii
Sângerează de atâta nepăsare
Peisajul poartă zgardă
Să se asigure că toate porțile
Au rămas încuiate.
În partea de răsărit a pădurii
Fiecare fir de iarbă
Se scutură și înghite prăbușirea.

Ceva scârțâie

Ceva scârțâie, nu ți se pare?
Sub urme de pași, umbre și cuie
ceva nu dă bine în peisajul acesta
de frunze, șanțuri și sunete moarte.
Poate că Ceva-ul acesta
dă de bănuț cum
se înghesuie între note sparte
iar celelalte Ceva-uri
pot să evadeze din realitate
pentru a-i cânta în strună
Ceasornicarului.

Animal hămesit

Lumea e crudă
ca o bucată de carne aruncată
între realități.
Sunt necesare dușuri frecvente
pentru trezirea la unica realitate
înfulecată pe nemestecate,
ca un animal hămesit
privindu-se în oglindă
simte nevoia de
a se bate singură pe spate
și a se compromite repetitiv
dintr-o luare de ostatici forțată,
în oglinda retrovizoare
care pe cine
se strangulează cu sinceritate.

O privire

O privire din iubire
nu e o privire din compromis
nu e de trecut cu vederea
deși se aruncă orbește înainte,
doar la cântatul cocoșilor
să zboare și să viseze cu ochii deschiși
a uimire și răstignire.